

רית נפרדת בלבנון מבקשים הנוצרים להשיג מראש את תמיכתן הכרתן של מדינות מיספר, ביניהן ישראל וצרפת. על רקע זה מוסבר גם ביקורו של פייר ג'וז מאייל השבוע בצרפת.

הימין הנוצרי מבקש ככל הנראה להקים מיני-מדינה על-פי הדגם שנוצר בדרום לבנון, שם מקיימות המיליציות הנוצריות שילטון עצמאי בסיועה של ישראל, הכר פר בסמכות השילטון המרכזי של ממשלת לבנון בכירות.

אמיתות

בלי אמת

כפי הציבור האזרחי, הוצגה הימנה בפשטות מופלאה, הסורים מאיימים על הנוצרים. לנוצרים צפוי רצח עם. ישראל, מדינת ניצולי רצח, חייבת לחוש לעזרת הנוצרים, כדי להצילם וכדי למנוע סכנה האורבת לישראל עצמה.

אף אחת מן האמיתות האלה אינה אמת. האמת על המצב בלבנון מורכבת הרבה מעבר לכוח-התפיסה של אנשים מסוגם של פסח גרופר ומשה ארנס. כמה עובדות מעיינות על המורכבות הרבה של הנושא:

● ראשי המיליציות הנוצריות הם שי הומינו את הסורים לפלוש ללבנון, בשנת 1976. קשה להאמין שהיו עושים זאת, אילו חשדו כי יש לסורים כוונות של רצח עם. אז ביקשו להיעזר בסורים כדי לגייס בור על השמאל הלבנוני ועל אש"ף, שהיו אז עוינים לסורים.

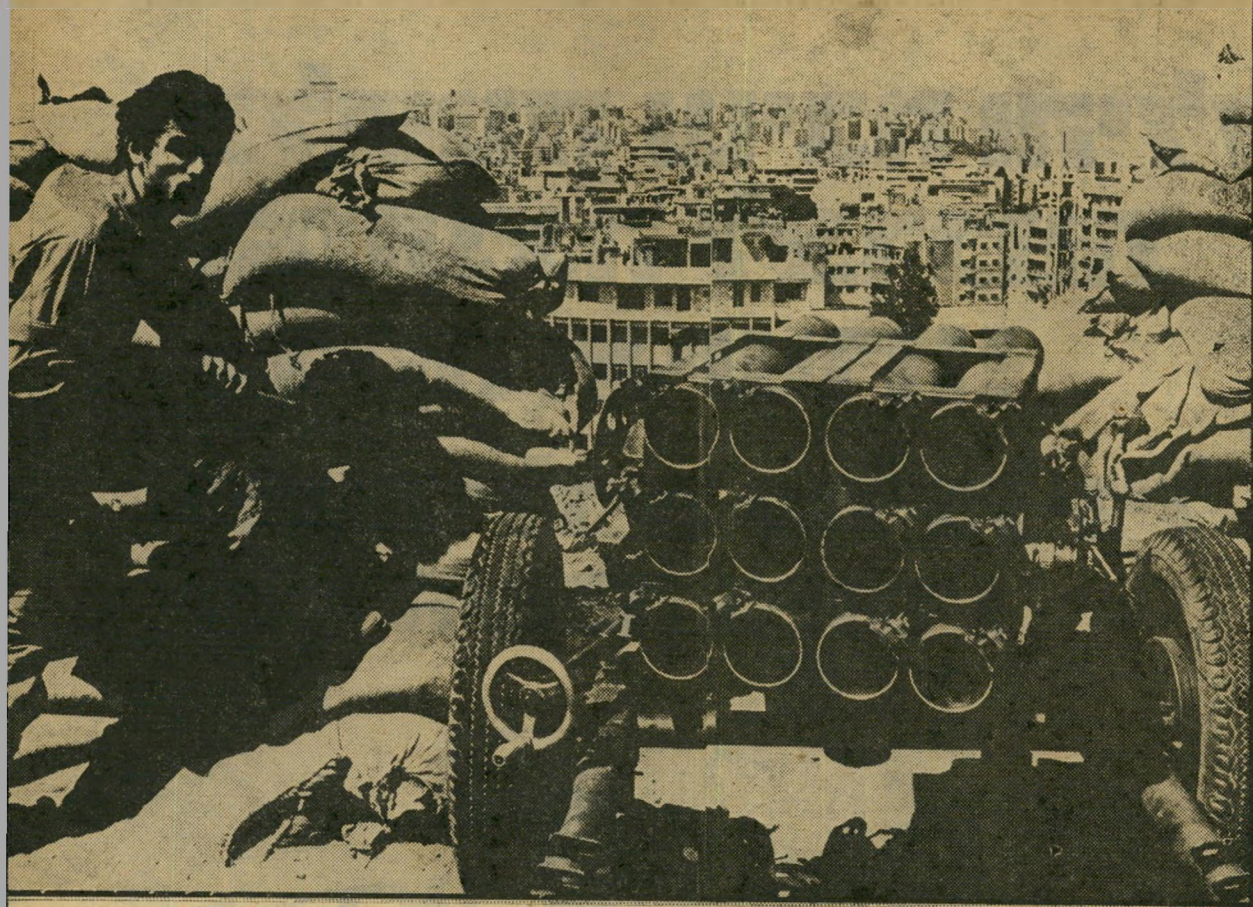
● כמיל שמעון, שהוגדר על-ידי כלי-התיקשורת בישראל כ"מנהיג המיליציות הנוצריות", ושלדבריו כלי-התיקשורת הדי זרים ביקר השבוע בחשאי בירושלים, כדי להיפגש עם מנחם בגין, אינו מייצג את העם הלבנוני, ולא את הנוצרים, ואף לא את העדה המארונית. הנוצרים הם מיעוט בלבנון, העדה המארונית היא רק אחת העדות הנוצריות בה, וכמיל שמעון מייצג רק פלג אחד בעדה זו.

● לא כל המימסד המארוני בלבנון תומך בשמעון ובבעל-בריתו הנוכחי, פייר ג'ומייל, מנהיג הפאלאנג'ה. קשה לדעת למי יש רוב, אך ברור כי יש פלגים אשר בים בקרב המארונים, כמו זה של פראנז ג'יה, המתנגדים לקו של שמעון-ג'ומייל.

● אף שכל הצדדים היריבים בלבנון ביצעו מעשי-רועה, ודווקא הימין הנוצרי עלה על כולם במעשים אלה — אין כל חשש ל"רצח-עם" בלבנון. השימוש השיג' רתי במושג נורא זה, המעלה את זכר השואה, מעיד על הרמה המוסרית הירודה של בעלי שטיפת-המוח בלבנון ובישראל.

● מטרת הסורים בלבנון אינה לרצוח נוצרים, מעיד על הרמה המוסרית הירודה הפרטיים של מנהיגי הימין הלבנוני ("הימין ליציות"), העוינים אותם.

● אין כל ביטחון לגבי הכוונות האמרי תיות של הסורים לטווח ארוך. בעוד שי-

ראקטות מול ביירות

אחד הרובעים הנוצריים בליבה של בירת לבנון, אחרי שלא הצ' משגר טילי קאסיר' שה סורי מכוון אל

ליחו להשתלט על המיליציות הנוצריות בביירות, פנו הסורים לתקוף אותם ב"בטן הרכה" שלהם, בהר הלבנון ובכפרים מבודדים. לטענתם נאלצו לפעול כדי להפסיק את זרם אספקת הנשק מישראל.

קיימת אפשרות למעורבות צבאית פעילה, באמצעות הפעלת חיל-האוויר, למשל.

הצהרתו של נשיא סוריה, חאפז אל אסד, ש"סוריה תהדוף כל התקפה ישרא-לית", התפרשה בישראל כאיום המחייב אותה ישראלית ברורה וחד-משמעית, כי לא תשב בחיבוק ידיים. עם תגבר הפעילות הצבאית הסורית, היו אשר טענו כי הצהרת חאפז אסד מחמירה את המצב, שכן בגין עלול להתחיל על התערבות צבאית בלבנון רק כדי לא להיראות כמי שנסוג מכך כתוצאה מהאור הרה הסורית. פלישה נוספת של צה"ל ללבנון נראתה לפיכך השבוע כאפשרות סבירה בהחלט.

כמה אנשים בצמרת מערכת-הביטחון רוצים להימנע מכך, ולעשות רק את המיני-גימור הדרוש כדי לפייס את דעת-הקהל הישראלית השטופה. למשל: להפעיל את כוחות-היעזר הנוצריים של ישראל בדרום לבנון, כדי להסיח את המאמץ הסורי. (השבוע פתחו כוחותיו של רביסרן סעד חואד באש על "המחבלים", לפי הידיעות שפורסמו בישראל, "בתגובה על אשית-תחיים" שגורתה עליהם, כביכול.)

הלקה שנלמד מ"מיבצע ליטאני" בו הסתבכה ישראל הרבה מעבר למה שתוכי נן מראש, ושהישיגיו לא תאמו את הי-ציפיות שתלו בו, משמש כיום גורם מרתיע מהסתבכות בהפתקה לבנונית נוספת, שקשה לצפות מראש את התפתחותה ותרי צאותיה.

אך הלחץ הפנימי על הממשלה גבר. לא רק גרופר וארנס, אלא גם גאל אלון מצא הודמנות טובה לחזור אל הכותרות ואל הפעולה, נפגש עם מנחם בגין והשמיע הודעות קודרות. בעניין זה, אמר, יש "קונסנזוס" מלא.

נראה כי מילה אומללה זו — "קונסנזוס" — היא שם-הצופן בכל פעם שמתבשל מעשה אווילי ו/או שלילי.

התקפה ישראלית בלבנון בשעה זו היא גם אווילית וגם שלילית. היא תהיה מלאה חסרונות כרימון:

● היא תחבל ביוזמת-השלום של אלי-סאדאת ותקשה עוד יותר על מעמדו של נשיא מצריים בעולם הערבי.

● היא תהפוך את סוריה לגיבורת העולם הערבי.

● היא תסבך את ישראל בפעולה שי קשה יהיה להיחלץ ממנה.

● היא תקשור את ישראל לעניין שאין לו תוחלת.

מנחם בגין מרגיש מחוייבות להצהרה שהצהיר בשעתו כי ישראל לא תאפשר להשמיד את המיעוט הנוצרי בלבנון וכי היא אחראית לגורלו. בגין אינו שש אומנם עתה להסתבך במלחמה חדשה בלבנון, מתוך ידיעה שמילחמה כזאת עלולה ל-פוצץ את הסיכוי להמשך המשא-ומתן עם מצריים. אולם לטענת מקורביו, אם ישוכנע על-ידי יועציו הצבאיים כי הפעילות הסורית בלבנון מהווה איום עקיף על בטחונה של ישראל, הוא עלול להורות על התער-בות בלבנון אפילו בעיצומה של ועידת קמפ-דייוויד.

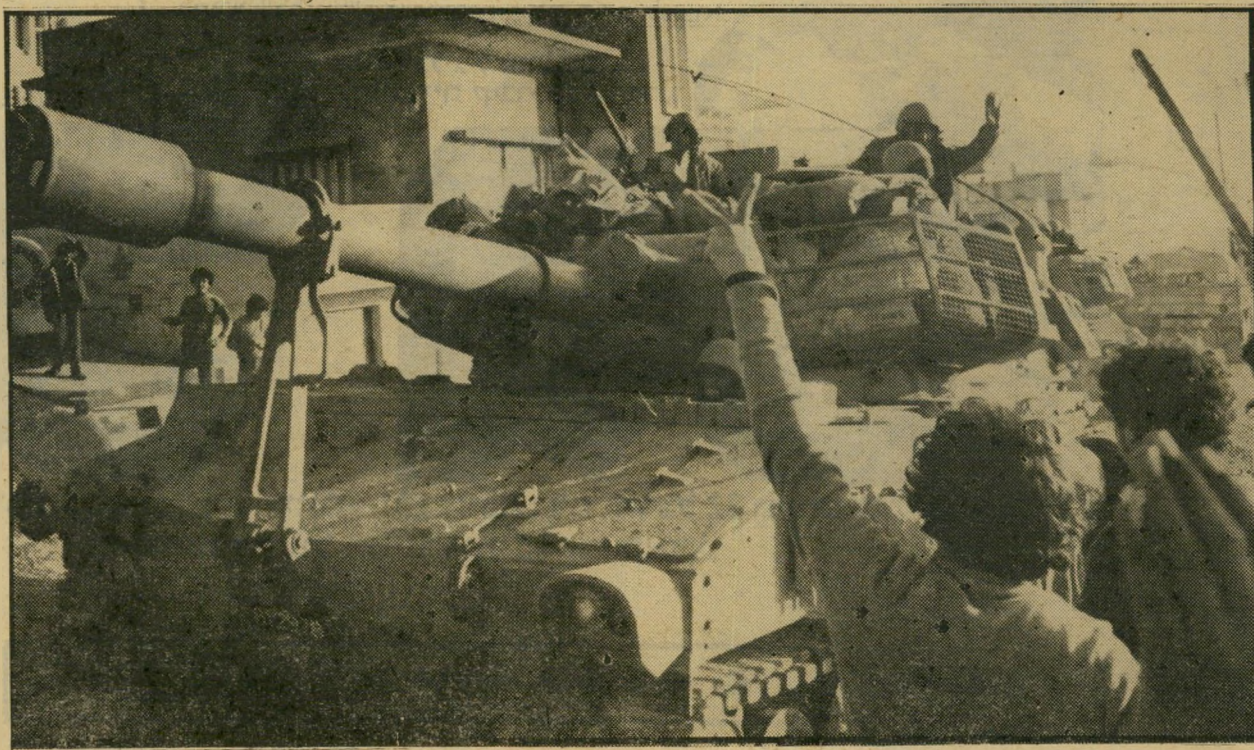
לרשותו של בגין עומדות כמה אופ-ציות. גם אם לא יונתחו חיילי צה"ל בחוף ביירות או בצפון הלבנון כדי לחוש לעז-רתם של אנשי המיליציות הנוצריות, עדיין

אסכולה אחת של מומחים סבורה כי מטרת הסורים היא לכבוש את לבנון לצמיתות ולצרפה ל"סוריה רבת-י", סבורים מומחים אחרים, גם בישראל, כי הסורים היו מס' תלקים מלבנון ברצון, אילו יכלו לעשות זאת בכבוד. הם נסחפו לתוך המערבולת הלבנונית, הבולעת עכשיו את מיטב כור-חותיהם, כשם שמצריים נסחפה אל תוך מלחמת-תימן באמצע שנות ה-60, וכשם שהאמריקאים נסחפו אל תוך מלחמת ויאט-נאם.

הקונסנזוס

האומלל

עתה קיימת הסכנה כי גם ישראל תיסחף לתוך מערבולת כזאת.

בליבה של לבנון שהסנקים של צה"ל יגיעו גם אליהם כדי לסייע להם להדוף את המיתקפה הסורית. שליחותו של המנהיג הנוצרי כמיל שמעון לישראל בשבוע שעבר נועדה להבטיח סיוע צבאי מעין זה, אפשרות שנראתה השבוע סבירה בהחלט.

חיילי מיליציות נוצריים בדרום לבנון מקדמים ב"ברכה טנק ישראלי הנכנס לאחד מכפריהם בעת "מיבצע ליטאני" שנערך בחודש מארס השנה. השבוע ציפו המיליציות הנוצריות

האם הם יחזרו?